

Venstre også været skeptisk over for forslaget, og det er vi fortsat.

For det første er det stadig væk vores overbevisning, at det her burde kunne klares blandt arbejdsmarkedets parter. Der er intet til hinder for, at man sætter videoovervågning op i taxaer. Det findes i mange taxaer, og derfor burde det også for partier, der normalt går ind for, at vi har en dansk model, hvor arbejdsmarkedets parter fastsætter vilkårene, være noget, som man klarede i det regi som led i det almindelige samarbejde. Jeg tvivler på, at der er nogen arbejdsgivere, der synes, det er en fornøjelse, når deres chauffører udsættes for overfald, og derfor har jeg svært ved at se deres interesse i det. Det fører formentlig ofte til sygefravær, og der synes en investering på få tusind kroner i et kamera ikke at skulle være den afgørende forhindring for at modvirke, at ens chauffører bliver overfaldet.

For det andet er det tilladt til forskel fra den diskussion, vi har haft tidligere på ugen, om videoovervågning i boligområder. Det, vi diskuterede om udsatte boligområder, var, om det skulle være tilladt, hvis man havde lyst til det i et boligområde, og at det skulle ske med politiets tilladelse. Det er en ret væsentlig forskel, men det viser også, synes vi, lidt af glidebanen, nemlig at hvis man giver tilladelse til at gøre nogle ting, er man alligevel fra Folketingets side ikke helt tilfreds med, at der ikke bliver overvåget nok. Og så kommer man og siger, at der nu altså pr. lov skal være overvåget. Jeg synes sådan set bare, at den diskussion set på tværs meget godt illustrerer, hvor vi går hen.

Derfor må jeg sige, at vi synes, det er fornuftigt, at man *kan* videoovervåge i taxaer, men vi er ikke tilhængere af, at man *skal* overvåge i samtlige taxaer. Dertil kommer selvfølgelig også det principielle synspunkt om, hvorvidt det er noget, vi skal lovgive om, og hvorvidt vi skal regulere erhvervslivet og indføre nye byrder osv. I mange andre sammenhænge diskuterer vi jo, hvordan vi kan lette byrderne, men i den her sammenhæng synes vi, det virker som en overdreven regulering, hvor vi forsøger at foregøgle folk, at hvis vi nu vedtager det her forslag, bliver der mere tryghed i gaderne og – i det her tilfælde – i taxaerne. Hvis det fører til, at der i alle boligområder, i alle taxaer og på ethvert gadehjørne er kameraer, er jeg bange for, at det fører til utryghed, og så tror jeg, at folk bliver nervøse.

Derfor er det altså vores indstilling, at man skal være meget tilbageholdende med at lave overvågning, og derfor synes vi, det er fornuft-

tigt, at man har en ordening, hvor man kan gøre det, når man synes, det er nødvendigt, og vi synes også, det er fornuftigt, at politiet i visse områder kan beslutte, at her er det fornuftigt at gøre det, ligesom man jo allerede i dag kan gøre det en række andre udsatte steder – tankstationer, banker osv.

Jeg vil også sige, at hvis man skal ind på den her tankegang, vil det i hvert fald være en forudsætning for os, at der er – og det er jo så det, vi kan diskutere – et lokalt led i det og det ikke er noget, Folketinget trækker ned over hovedet på samtlige taxaer i hele landet, men derimod et spørgsmål om, at man giver nogle forstærkede muligheder for, at man eventuelt kan regulere det på lokalt plan. Og det skulle så være et forsøg på at være lidt fremkommelig, også i anerkendelse af, at forslagsstillerne har flyttet sig.

Så vi deltager gerne i en diskussion, men samtidig vil jeg sige, at som forslaget ligger her, er det ikke vores kop te, ligesom det ikke har været det ved de tidligere lejligheder.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Kåren Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 15:51

Karen Hækkerup (S):

Det er bare lidt en principiel kommentar til det, hr. Morten Østergaard siger om arbejdsmarkedets parter. Jeg synes selvfølgelig også, det er ekstremt vigtigt, at arbejdsmarkedets parter får al mulighed for at finde nogle løsninger, men nogle gange er det altså sådan, at der er nogle politikere, der må gå ind og tage et overordnet ansvar.

Jeg tror sådan set, at vi ville være ringe stillet på mange, mange områder, når det drejer sig om arbejdsmiljø, når det drejer sig om sikkerhed på arbejdspladser, om barselordning og alt muligt andet, hvis ikke det var, fordi Folketinget engang imellem sagde: Nu er det altså nok, nu vil vi gerne være med til at give en beskyttelse.

Jeg synes egentlig, at det, der er det store problem i denne sag, er, at taxachaufførerne jo faktisk gerne vil have den her overvågning. De vil gerne have den sikkerhed, men vognmændene vil ikke betale. Det er derom, tvisten står. Jeg er meget enig i de betragtninger, der er kommet fra hr. Morten Østergaard, om, at det kan være, vi skal se på, om der kan være nogle steder, der skal fritages, men selve det principielle ved, at det er et problem, som skal løses i Folketinget, kan jeg simpelt hen ikke forstå.